

Arbejde i denne Sag i sidste Samling. fik da det Resultat, at der blev vedtaget en Lov om Ekspropriation af nogle Grunde, der maatte anses for nødvendige, hvis man en Gang skulde naa frem til en Ordning af Sagen i den Retning. Lovforslaget gav Anvisning paa. I indeværende Samling forelagde saa den højtærede Trafikminister Forslaget paa ny i en noget reduceret Skikkelse. Som Medlem af det Udvalg, der har behandlet denne Sag, havde jeg til en Begyndelse den Opfattelse, at Spørgsmaalet maaske kunde løses tilfredsstillende ved, at man foretog nogle Udvidelser paa Banegaardens nuværende Plads, men efterhaanden som jeg fik større Kendskab til disse Forhold kom jeg til Erkendelse af, at den eneste for Statsbanedriften forsvarlige Ordning af Banegaardsspørgsmaalet var at forlade den nuværende Plads. Jeg skal ikke komme ind paa en Begrundelse heraf, jeg kan i saa Henseende ganske henholde mig til den Motivering, der er givet af den ærede Ordfører. Jeg ønsker altsaa, at det foreliggende Lovforslag maa blive vedtaget her i Folketinget og gennemført i Landstinget, da jeg anser Sagen for at være moden til Afgørelse, og jeg tror, at det foreliggende Lovforslag rent sagligt set er fuldt ud tilfredsstillende.

Der er imidlertid en Side ved denne Sag, som man ikke kan undlade at skænke sin Opmærksomhed, netop da vi nu staa ved Afslutningen af Forhandlingerne om dette Spørgsmaal, og det er den finansielle Side. Det Lovforslag, der blev forelagt i Efteraaret, forudsatte en Bruttoudgift af omtrent 22 Mill. Kr. og en Indtægt ved Salg af frigjorte Arealer af 13—14 Mill., altsaa en Nettoudgift af omtrent 8 Mill. Der er egentlig ikke i Betænkningen gjort nærmere Rede for, hvor stor en Sum der vil medgaa til Opførelse af den ny Personbanegaard, men jeg er meget tilbøjelig til at antage, at et Beløb af 8 Mill. Kr. ikke vil være tilstrækkeligt. Det kan derfor ikke nægtes, at vi her ere i Færd med at vedtage en Lov, der i finansiell Henseende paalægger Statskassen ret store Forpligtelser. Hvis man nu var tilbøjelig til at se pessimistisk paa Tingene, laa den Betragtning nær, at der ved en Lov som denne blev

paalagt Statskassen saa store, økonomiske Forpligtelser i den nærmest følgende Aarrække, at man muligt fra Lovgivningsmagtens Side ikke vilde være i Stand til at tage berettiget Hensyn til ny Statsbaneanlæg, som det kunde være ønskeligt at gennemføre i andre Egne af Landet, og jeg tror ogsaa, at Befolkningen i de Egne af Landet, hvor man lider under Savnet af Statsbaner, ser med en vis Ængstelse paa, at der beslæglægges et saa stort Beløb til Fordel for et Foretagende, der vel ikke kan siges at være et specielt københavnsk Foretagende, men som i alt Fald er et Anlæg, der ifølge Sagens Natur maa udføres i København. Jeg har imidlertid befitet mig paa at se denne Sag fra et mere optimistisk Synspunkt. Jeg tror i det hele taget, at det er heldigt for os Mennesker, om vi kunne se paa Livets forskellige Tildragelser og Tilskikkelser fra et saa optimistisk Synspunkt som muligt. Det vil være mest behageligt for os selv, og det vil heller ikke være til Gene for vore Medmennesker. Jeg ser derfor i og for sig ikke med Ængstelse paa, at det foreliggende Forslag bliver vedtaget. Jeg antager, at der netop ved dets Vedtagelse vil være skabt et Præcedens for, at Lovgivningsmagten ogsaa, naar den Tid kommer, vil have baade Evne og Villie til at fremme Statsbaneanlæg, der sagligt ere lige saa godt begrundede som det foreliggende. Jeg gaar altsaa ud fra, at Statsmagten trods de Forpligtelser, det her foreliggende Forslag paalægger Statskassen, lige godt vil være i Stand til at imødekomme Kravet om Statsbaneanlæg i de Egne af Landet, hvor det tiltrænges, i saa stort Omfang, som de rent saglige Hensyn anviser.

Med det Haab stemmer jeg med Glæde for det foreliggende Lovforslag. Jeg vil blot til Slutning udtale, at hvis den højtærede Trafikminister er i Stand til ved en Udtalelse her at bekræfte denne min Formodning, vil jeg føle det som en Tilfredsstillelse, ligesom jeg ved, at det vil vække Glæde hos den Befolkning, der bor i de afsides Egne af Landet, hvor der i høj Grad trænges til ny Statsbaneanlæg.

Ellinger: Det er en stor og betydningsfuld Sag, der i Dag forlader dette